

prima instanță: Judecătoria Bălți
Judecător: A. Donos
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: A. Albu, E. Bejenaru, A. Toderaș

dosarul nr. 2ra-221/18

Î N C H E I E R E

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Antoniu Tamara,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Antoniu Tamara
împotriva lui Grabovan Alexandru, cu privire la partajarea averii succesoriale,
încasarea cheltuielilor pentru tratament, înmormântare, instalarea monumentului și
energia termică,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 10 octombrie 2017, prin care s-a
respins apelul declarat de Antoniu Tamara și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Bălți din 26 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 21 august 2013, Antoniu Tamara s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva lui Grabovan Alexandru, cu privire la partajarea averii
succesorale, încasarea cheltuielilor pentru tratament, înmormântare, instalarea
monumentului și energia termică.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 20 martie 2012 a decedat fiica
sa, Grabovan Inna, după decesul căreia a rămas avere succesorală și anume,
apartamentul nr. 19 situat în mun. Bălți, str. Bulgară 148, pe care dânsa l-a dăruit
fiicei la 19 aprilie 2010.

Menționează că, moștenitorii averii succesoriale după decesul fiicei sunt ea,
soțul ei Antoniu Vasili și soțul fiicei Grabovan Alexandru.

Astfel, indică că, conform certificatului de moștenitor legal din 19 noiembrie
2012, eliberat de notarul public Dimitriu Svetlana, 2/3 cote-părți din apartament îi

aparțin ei, deoarece soțul i-a transmis cota lui din averea succesorală, respectiv, 1/3 cotă-parte îi aparține pârâtului.

Sușține că, pârâtul refuză partajarea averii succesurale în mod benevol, deși a promis soției că va transmite nepoatei cota-parte a sa.

A mai specificat că, apartamentul constă din două odăi și nu este posibilă partajarea în natură a cotei-părți ce-i aparține pârâtului.

Relatează reclamanta că, apartamentul a fost dăruit fiicei la 19 aprilie 2010 de către ea și soțul ei, iar acest apartament nu este proprietate comună în devălmășie, ci doar proprietatea fiicei.

Explică că, apartamentul i-a fost dăruit de către mama ei, care a decedat în anul 2005, iar dânsa la rândul său vrea să-l transmită nepoatei.

La fel, a indicat reclamanta că, în perioada când fiica s-a îmbolnăvit, pârâtul nu a contribuit material la tratament, iar ulterior, nici la înmormântarea acesteia.

Reieșind din faptul că pârâtul nu dorește să partajeze benevol averea succesorală, nu s-a ținut de promisiunea dată fiicei decedate, pretinzând la cota-parte succesorală, este nevoită să ceară încasarea cheltuielilor pentru investigațiile medicale, tratament și alimentație cu prescripție medicală în mărime de 17768 lei, cheltuielile pentru înmormântare și mese de pomenire în mărime de 87869 lei, iar în total cheltuieli de 105 637 lei.

Respectiv, susține că, împărțind suma dată la trei succesori, pârâtul urmează să-i restituie 35 212 lei, având în vedere că toate cheltuielile pentru investigațiile medicale, tratament, înmormântare au fost suportate de către membrii familiei ei.

Consideră că, pârâtul urmează să achite și datoria pentru energia termică față de SA „Cet-Nord”, care la data decesului fiicei constituia 13263 lei, pârâtului revenindu-i să achite suma de 12 523 lei.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. art. 1560, 1571 Cod civil.

Solicită reclamanta, partajarea averii succesurale între ea și Grabovan Alexandru și anume, apartamentul nr. 19 din str. Bulgară 148, mun. Bălți, cu atribuirea ei a apartamentului și încasarea în beneficiul pârâtului a contravalorii apartamentului din 1/3 cotă-parte; încasarea de la pârât a 1/3 din cheltuielile pentru tratament, înmormântare și mese de pomenire în mărime de 35 212 lei, datoriei pentru energia termică față de SA „Cet-Nord” în sumă de 12 523 lei, precum și cheltuielile de judecată.

Ulterior, prin cererea de concretizare a cerințelor, reclamanta a solicitat încasarea de la pârât a cheltuielilor pentru tratament, înmormântare, mese de pomenire și instalarea monumentului, în sumă de 49 515 lei, care constă din 35 212 lei cheltuieli pentru tratament și înmormântare și 14 116 lei pentru confecționarea și instalarea monumentului, precum și 187 lei pentru groapă (f.d. 213 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 26 decembrie 2016, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. S-a partajat averea succesorală rămasă după decesul Innei Grabovan, constituită din apartamentul nr. 19 din str. Bulgară 148, mun. Bălți, fiind atribuit Tamarei Antoniuc apartamentul nr. 19 din str. Bulgară 148 mun. Bălți, și încasat de la Antoniuc Tamara în beneficiul lui Grabovan Alexandru, contravaloarea a 1/3 cotă-parte din apartament, ce constituie 101 800 lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate. S-a încasat de la Antoniuc Tamara în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 1361,14 lei, iar de la Grabovan Alexandru taxa de stat în sumă de 3054 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Antoniuc Tamara a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 octombrie 2017, s-a respins apelul declarat de Antoniuc Tamara și s-a menținut hotărârea Judecătorei Bălți din 26 decembrie 2016.

La 06 decembrie 2017, Antoniuc Tamara a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea dispozițiilor judecătorești în partea respingerii pretențiilor, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale, prin faptul că au fost aplicate greșit normele de drept material.

Sușține că, cheltuielile ce urmează a fi efectuate de către intimat din contul averii succesoriale sunt întemeiate și legale, iar instanțele de judecată incorect au ajuns la concluzia respingerii acestora.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin urmare, recursul declarat de Antoniuc Tamara la 06 decembrie 2017 împotriva deciziei din 10 octombrie 2017, a fost depus în termen.

La 18 decembrie 2017, în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul, Grabovan Alexandru nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Antoniuc Tamara, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Antoniu Tamara, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp,

conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Antoniu Tamara, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Antoniu Tamara, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea